

SPRACOVANIE HISTÓRIE OCHRANY PRED POŽIARMI V OBCI A HISTÓRIE DHZ LOVČA

Spracoval: Hudec Jozef

Marec 2009 LOVČA

OBSAH

OBSAH	2
ÚVOD	4
1. NÁVRAT DO ROKOV MINULÝCH	
1.1 História zaznamenaných požiarov.....	5
1.2 Vznik hasičstva.....	10
1.3 Kultúrno-spoločenský život	11
2. ORGANIZÁCIA POŽIARNEJ OCHRANY V ROKOCH 1950-2000	
2.1 Roky 1950-1980.....	12
2.2 Roky 1980-1990.....	13
2.3 Roky 1990-2000.....	14
3. HASIČSTVO V 21. STOROČÍ	
3.1 Obnovenie hasičstva v Lovči na začiatku 21. storočia.....	15
3.2 Pôsobenie hasičov v rokoch 2001-2004.....	16
3.3 Aktivity v rokoch 2005-2007.....	16
3.4 Vznik ženského hasičského družstva.....	18
4. ZÁVER.....	21
5. POUŽITÁ LITERATÚRA	22

MODLITBA POŽIARNIKA

Nech kdekol'vek požiar planie, ja splním svoju povinnosť.
Životy spasiť,pane,dajže mi sily dosť.
V náručí vyniesť dieťa , kým ešte nevyprší čas,
ale aj starca, matku, ktorá má sivý vlas.
Na stráži stojím stále,pretože
povolaný som, pred ohňom chrániť svojich,
blížneho, jeho dom.
Ak z tvojej vôle má stať, že sám
pritom život stratím,požehnaj, Pane,
mojej rodine a láskavou rukou vráť im,
čo pri plnení poslania som iným dal.
Amen

ÚVOD

Lovča leží uprostred Žiarskej kotliny na pravej strane rieky Hron. Z troch strán je obklopená pohoriami Vtáčnik, Kremnické a Štiavnické vrchy. Stred obce sa nachádza v nadmorskej výške 242m. Obec má v súčasnosti 694 obyvateľov.

Podľa archeológov existovala už v 9. storočí. V prvopočiatkoch svojej existencie sa vyvíjala ako lovecká osada. Lov zveri a rýb tvoril hlavný zdroj obživy pôvodných obyvateľov. Slovo lov je obsiahnuté aj v samotnom názve obce.

Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1283. Pôvodná lovecká osada existovala asi do konca 13. storočia, kedy sa zmenila na obec poddanskú.

Hospodársky – spoločenský vývoj v období poddanstva je úzko spätý s vývojom celého územia ostrihomského arcibiskupstva, neskôr Banskobystrického biskupstva, pod ktorého správu patrila aj Lovča. Zrušenie poddanstva, svetové vojny, vznik prvej a druhej Československej republiky, veľká hospodárska kríza v medzivojnovom období, pád komunizmu v roku 1989 a vznik samostatnej Slovenskej republiky – všetky tieto významné historické medzníky mali výrazný vplyv na celkový vývoj obce.

Súčasná podoba obce je zrkadlom pracovitosti, národného a kresťanského povedomia našich ťažko skúšaných predkov. Jej celkový vzhľad je toho nezvratným dôkazom. Upravené priedomia, pestované trávniky, bohaté kvetenstvo v oknách a na balkónoch i udržiavané parky s lavičkami sú ukážkou šikovnosti jej obyvateľov. Dominantou Lovče je kostol sv. Filipa a Jakuba a svojpomocne postavená nová budova fary. Pýchou obce je aj starostlivo udržiavaný športový areál s futbalovým štadiónom.

Do kultúrnej – spoločenského života sa v spolupráci s obecným úradom aktívne zapájajú všetky miestne organizácie – Dobrovoľný hasičský zbor, Únia žien, Červený kríž, Telovýchovná jednota, Ochotnícke divadlo, urbár, klub mládeže. Výsledkom ich spoločnej práce je stretnutie jubilentov na Veľkonočnú nedeľu, turistický Memoriál Janka Kováča, futbalový turnaj o pohár Jána Švehlíka, hodové divadelné predstavenie. Peknou tradíciou sa stalo stretnutie rodákov poriadané každých 5 rokov. Vtedy prichádzajú do Lovče rodáci s rodinami z bližších i vzdialenejších miest Slovenska i zo zahraničia. Často je to jediné stretnutie s rodnou obcou po mnohých rokoch.

Rozvoj Lovče a jej okolia v najbližších rokoch ukáže, ako sú súčasné generácie jej obyvateľov schopné popasovať sa s problémami doby v ktorej žijú a čo po nich zostane pre budúce generácie.

1. NÁVRAT DO ROKOV MINULÝCH

1.1 HISTÓRIA ZAZNAMENANÝCH POŽIAROV

Prvý známy požiar

Prvý požiar v Lovči, o ktorom je zmienka, bol v dome Palčokeje I v Dolnom konci dňa 6. novembra 1672. Musel to byť náhly prudký požiar, pretože pri ňom zhoreli aj traja obyvatelia domu. Šesťročná Helena celkom zhorela. Nemohli ju teda v cintoríne ani pochovať. Dvojročná Alžbeta umrela na popáleniny o týždeň a hneď toho istého dňa bola aj pochovaná. Ich otec Valent Palčok umrel ako „upálený“ o ďalšie štyri dni. Je isté, že zhorel celý dom a možno aj ďalšie domy v domorade poniže kostola.

Druhý známy požiar

O tomto požiarovi svedčí záznam na konci daňového výkazu z r. 1716: „Pohorelci, ktorí nateraz nemajú postavené domy“ a z nich je tam uvedený iba Matej Kocian, ktorý mal jednu kravu. Ostatní pohorelci nie sú v zozname preto, že už nemali nič na zdedenie, teda ani dom, ani zápražný statok, ba ani kravu. Keďže Kocian obýval dom známy neskoršie pod názvom Trubeneje, dajú sa bezpečne zistiť vyhorené domy, avšak nie mená pohorelcov. Zhorelo teda spolu 5 domov, z ktorých sa znova postavil iba jeden dom.

Ostatní pohorelci vyšli na mizinu a museli sa z Lovče vysťahovať. Aj tento požiar vznikol náhle, keďže po ňom vo všetkých piatich domoch zostala iba jediná krava. Zhorel teda takisto aj dobytok. Vyhorené grunty zostali puste a len postupne si na nich postavili domy ich noví obyvatelia.

Tretí známy požiar

Obyvateľstvo obce nestačilo si ani vydýchnuť po cholerovej epidémii z r. 1831, ako aj po menšej cholerovej epidémii z r. 1836, keď tu hneď za tým prišla na obec ďalšia pohroma – obrovský požiar. O tejto presmutnej udalosti je tento záznam:

„Roku 1838 dňa 3. septembra v pondelok okolo 10. hodiny v obci Lovča vznikol požiar, ktorý zničil 48 domov s farskou budovou a 42 stodôl, medzi ktorými bola i farská.“

Podľa údajov v miestnych záznamoch a ďalších občanov požiar vznikol u Majnov I. Jedna z tamojších žien pražila slaninu, ktorú poliala pálenkou, aby dostala lepšiu chuť. Pálenka zrazu začala horieť i so slaninou a za pár okamihov bol už v plameni otvorený drevený komín, ktorý nebol dobre omazaný hlinou. Na nešťastie bolo vtedy také teplé a suché počasie, ako už dávno nie a navyše bol aj veľký vietor, preto akékoľvek hasenie požiaru nebolo možné. Oheň sa rýchle rozšíril na celý Dolný koniec, lebo to umožňovala aj užužká ulica, husté rady domov, stodoly v jednom rade medzi dvormi a záhradami a najmä drevené domy kryté slamou.

Prudký vietor preniesol horiacu slamu na nižšie ležiace domy až po mlyn, ba zhoreli aj dva domy vyššie, a to Majneje II a panská krčma. No súčasne zhorel celý domorad na druhej

strane od fary až po dom Krajných Kováčeje, ktorí boli vtedy celkom pri Hrone. Požiar trval iba dve hodiny, potom to už len doháralo.

Páľava bola tak veľká, že ľudia museli utekať ďaleko za dedinu. Bližšie stromy v záhradách zhoreli a vzdialenejšie vyschli. Zhoreli aj ploty v záhradách, ktoré boli v tom čase upletené z vŕbového haluzia a poprikryvané borovicou. Steblá zhorenej slamy zanášal vietor do všetkých južne ležiacich obcí až po Vysokú za Banskou Štiavnicou. O jednej farskej miestnosti je zaznamenané, že „táto špajzkomora vypuknutým ohňom, od ktorého nech nás Pán Boh chráni, bola zničená ohňom, keďže pri veľkej žiare rozišli sa aj kamene.“

V dedine boli len deti a starci, všetci ostatní občania vysušali mláďzu v Dolnom poli, takže sa takmer nič mimo statku v maštaliach nezaratovalo. Hydina spolovice zahynula v ohni, ba aj viac ošípaných, avšak z ľudí nik neprišiel o život, hoci mnohí utrpeli nebezpečné popáleniny. Istú chorú starenku u Palčokov len v poslednej chvíli zachránili pred plameňmi. Zhoreli nielen všetky domy a stodoly v Dolnom konci, ale aj všetko zariadenie, vozy, zásoby, šatstvo, seno na povalách, ba aj celoročná úroda obilia v stodolách, ktoré tam čakalo na mlátenie. Veľká väčšina pohorelcov si zachránila zo všetkého len to, čo bolo na paši a čo mala na sebe.

Po viac dní ľudia plakali a bedákali, mnohí boli na pokraji zúfalstva, no predsa nakoniec premožli svoj bôľ a pustili sa do znovuvýstavby svojich domov. Obecná vrchnosť robila, čo mohla. Vyslala deputáciu do Banskej Bystrice, ktorá pre obec vyzdvihla pôžičku z protipožiarneho fondu biskupstva. Občania si zaobstarávali kameň a drevo na nové domy.

Prvoradou záležitosťou bolo ubytovanie pohorelcov, ktorí našli prístrešie u príbuzných v Hornom konci a v Dolnej Trnávke. Koncom jari 1839 bolo už postavených 15 domov, a aj krčma a fara. Ostatní pohorelci boli podľa predpožiarneho poradia domov ubytovaní v nepoškodených domoch.

Situáciu pohorelcov najlepšie vystihuje prosbopis, ktorý hneď po požari predložila obecná vrchnosť v mene celej obce svojmu zemepánovi, banskobystrickému biskupovi.

Lovčania v prosbopise ďakujú za to, čo prijali, avšak nie je pri prosbopise zaznamenané, ako na túto ich prosbu o drevo a o pomoc zo strany susedných obcí zareagoval biskup.

Štvrtý známy požiar

Vyhorené domy v Dolnom konci a na nových gruntoch za dedinou neboli ani spolovice postavené, keď tu o necelý rok vznikol ďalší veľký požiar, ktorý zničil aj Horný koniec dediny, o čom je tento záznam:

„Roku 1839 16. augusta večer okolo 7. hodiny znova v obci Lovča vypukol požiar, ktorý zničil 24 domov a 22 stodôl. Pri tomto požari zhorel aj kostol, veža s piatimi zvonmi a škola.“

Požiar vznikol pod pajtou domu Švehleje I a zapríčinila ho jedna zo žien susedného Náročných domu, ktorý stál na mieste terajšieho Búgleje domu. Oheň sa vtedy udržiaval iba v určitých domoch v pahrebištiach a pripaľovanie nebolo zadarmo. Za hrniec uhlíkov dávalo sa jedno veľké poleno. Namiesto zápaliek používala sa vtedy ocieľka s trúdom, čo bolo veľmi namáhavé a bolo len málo ľudí, čo vedeli s tým nárábať. Preto sa oheň zakladal iba prenášaním žeravého uhlia. Náročných žena to spravila veľmi nešikovne a neopatrne, lebo prenášala uhlie od Švehlov cez podpajtu, kde bolo plno pazderia. Uhlíky niesla na vynášačke, takže stačilo, aby jej čo len jeden vypadol do pazderia a nešťastie bolo hotové. Tak sa aj stalo. Aj tentoraz bolo zase suché počasie s veľkým vetrom a tak sa opakovala tragédia pred roka. Rozdiel bol len v tom, že ľahol popolom Horný koniec dediny a že okrem stálych obyvateľov domov boli požiarom postihnutí aj v nich dočasne ubytovní pohorelci z Dolného konca.

Zhorel celý domorad od domu Krajčeje až po pastierňu a okrem toho dva domy Sitáreje, šmikňa, kostol s vežou a škola. Žalostný bol pohľad na zhoreniská po tomto požiari. Mimo štyroch hofierskych domov za školou, múrov kostola a školy a niekoľkých započatých stavieb v Dolnom konci a za Krajčeje domom bolo všetko zrovnané so zemou.

Tento požiar dovíšil pred rokom započatú tragédiu, ktorá bola zrejme najväčšia v celej lovčianskej histórii. Situácia pre Lovčanov bola o to ťažšia, že Dolná zem bola už zaľudnená, nemali kam odísť, hoci mnohí sa o to pokúšali. Preto im iné nezostávalo, ako postaviť nové domy a postupne zadovážiť si aj to všetko ostatné, o čo pri požiaroch prišli.

Zhorené strechy kostola, veže a školy dalo opraviť patronátne svätokrížske panstvo, ale pomocné práce poskytlí sami Lovčania. Obecná vrchnosť na výstavbu mlyna, šmikne a pastierne si dňa 14. 4. 1839 vypožičala z náboženských fundácií banskobystrického biskupstva 1300 zlatých v striebre a dňa 11. 11. 1839 ďalších 1200 zlatých, ktoré boli zaintabulované na nemovitosti. K týmto pôžičkám z toho istého prameňa pribudla aj ďalšia vo výške 700 zlatých, ako o tom svedčí kvitancia z r. 1851. tieto dlžoby splatila obec 9. 9. 1872, teda až 33 rokov po vyhorení obce.

Piaty známy požiar

„Dňa 12. októbra 1906 popoludní o 4. hodine ohlásil zvon, že sme v nebezpečenstve. Z neznámych príčin zapálila sa stodola Šoučeje a vietor smerujúci k severu, neskôršie k severozápadu preniesol požiar na stodolu Hrmeje. Okrem toho zhoreli 3 stodoly. Farár z Hronského Sv. Kríža vrazil, že horiace steblá slamy padali až v jeho dvore. Medzitým vietor prestal a z okolia došlo 10 striekačiek, pomocou ktorých bol požiar lokalizovaný.

Pri tomto požiari mal celý Dolný koniec predsa len veľké šťastie. Keby totiž bol vietor smeroval len trochu viac k východu, bolo by od Súhrady po faru a po dom Mladých zase všetko ľahlo popolom, veď všetky domy boli pokryté iba slamou. Požiar sa totiž vetrom preniesol od Šovcov do Hrmov II, teda až do šiestej záhrady a od Zivákov do Mäsiarov až do druhej záhrady. Je až nepochopiteľné, že nezhořeli stodoly Cabaneje, Obertášeje, Boškeje a najmä v bezprostrednej blízkosti od miesta vzniku požiaru ležiaca stodola Ondriseje.

Šiesty známy požiar

16. júla 1941 vznikol už šiesty známy požiar v Lovči. Blesk o 19,40 hod. podpálil strechu na dome Jána Ondriša Kurateje. Hoci boli k dispozícii až 4 hasičské striekačky, trval až do 22,00 hod., kedy bol celkom lokalizovaný. Zhorela strecha zadnej časti domu a pod ňou uskladnené krmivo. Škoda bola z čiastky nahradená poisťovňou.

Siedmy známy požiar

Dňa 1. 10. 1956 bol už siedmy známy požiar. Za suchého slnečného počasia začal horieť stoh slamy v záhrade u Krajných Sitárov. Je iróniou, že tento stoh z hľadiska protipožiarnej ochrany bol postavený na takom rizikovom mieste, že rizikovejšie miesto by sa sotva našlo v celej dedine. Stoh stál iba 1 m od humna s rozšíreným „pleviňom“, ktoré boli pokryté slamou a z opačnej strany iba 10 m od domu, avšak tesne pri pletenom prútenom záhradnom plote. A akoby na posmech v susedstve stohu je v zadnej časti Kultúrneho domu hasičské skladište, takže sa tu často konali hasičské cvičenia a inštruktáže. Cvičenci vysávali motorovou striekačkou vodu z potoka konča potočného tunela, vedúceho popod park a námestie. Voda v potoku sa práve v blízkosti miesta zhoreného stohu zastavovala, aby tu vznikla prepotrebná vodná nádrž. Ale zas akoby na posmech nebolo toho dňa v nádrži nič vody, pretože ju ktosi predtým vypustil a nebolo človeka, ktorý by bol zasunul do betónových ložísk vedľa ležiace „foršne“.

Za takéhoto stavu nebolo takmer žiadnej nádeje, že by sa požiar slamy udusil bez toho, aby nevzbĺkli plameňom aj okolité stavby. A predsa sa nemožné stalo skutkom. Ľudia zalarmovaní miestnym rozhlasom zahatali vodu v potoku, vypustili vodu z potoka, či z okolitých studní udržiavali oheň na uzde. Situácia bola beznádejná ešte aj vtedy, keď lovčianska motorová striekačka bola uvedená v činnosť a tak mala čo hasiť ešte aj motorová striekačka zo Žiaru nad Hronom. A tak v skutočnosti okrem obetavých ľudí rozšíreniu požiaru zabránili tri maličkosti: slivka pri humne, hruška u susedov a hrozno konča zadnej časti domu. Po požiaru sa konštatovalo, že ho spôsobil alebo ohorok cigarety alebo zápalky v detských rukách.

Výstražný prípad!

Skutočne len minimálna starostlivosť sa venuje v Lovči v posledných rokoch protipožiarnej prevencii. Veď okrem Sitáreje požiaru zapríčinili deti nezodpovednými hrami v r. 1956 tri ďalšie menšie požiare. Jeden u Zivákov, druhý pri stohoch na Vlčej jame a tretí v humne v susedstve Lazov.

Ôsmy známy požiar

Dňa 28. 5. 1960 bol v poradí už 8. známy požiar. V sobotu o 12,45 hod. začal horieť veľký stoh slamy JRD priamo v hospodárskom stredisku. Dve motorové striekačky, lovčianska a žiarska a asi 250 ľudí malo čo robiť, aby požiar lokalizovali. Uhasiť ho nebolo možné, musel zhorieť celý stoh. Porobili sa opatrenia, aby sa stoh nezvalil a aby tak požiar neohrozil okolie. V blízkosti boli stavby JRD, z druhej strany asi na 15 krokov od domu Jána Švehlíka. Príčina požiaru sa nezistila. Škoda je len nepatrná. Sabotáž sa vylučuje, môže tu ísť jedine o neopatrnosť.

Deviaty známy požiar

8.11.1965 horel stoh slamy na Štátnych Majetkov Lovča zasahovali hasiči okresného verejného požiarneho útvaru. Škoda bola vyčíslená 25 tisíc korún československých korún.

Desiaty známy požiar

1.4.1978 horel lesný porast v Lovči zasahovali hasiči okresného verejného požiarneho útvaru. Škoda bola vyčíslená 45 tisíc československých korún..

Jedenásty známy požiar

Pravdepodobne v lete júli 1984 v noci horeli tri stodoly, ktoré boli vedľa seba. Horelo v rodinných objektoch čísla domov 93 a 94, oba u rodín Kabinových. Požiar sa stal z nezistených príčin a zasahovali profesionálni požiarnici zo Žiaru nad Hronom. Mal som práve vtedy 4 roky a dodnes si pamätám na tú páľavu na oproti Partizánskej ulici, kde som vtedy býval.

Dvanásty známy požiar

23 júna 1989 horelo u Trubenových (Majnov) pri kostole. Od blesku sa zapálilo drevené humno, nezachránilo sa nič z humna. Zasahovali profesionálni hasiči zo Žiaru nad Hronom a naši domáci zásobovali z Hrona mašinou PS-12 vodu do požiarnych cisterien.

Trinásty známy požiar

Zapálil sa kanister s benzínom, pri ktorom sa zranil a popálil dosť vážne jeden chlap. Ležal v nemocnici v Bratislave, kde sme mu aj my domáci prišli na jemu slúžiaci účel darovať krv. Stalo sa to v rodinnom dome číslo 150 rodine Chudobových v novembri 2004.

Zasahovali profesionálni hasiči z OR Hazz Žiaru nad Hronom. Domáci DHZ bol prítomný, ale jeho pomoc nebola potrebná, keďže si so vzniknutou situáciou profesionálni hasiči za krátko poradili.

1.2 VZNIK HASIČSTVA

Už stará drevená dedina so slamenými strechami a úzkymi ulicami sa musela nejako chrániť pred požiarmi. Organizovanejší spôsob požiarnej ochrany nastáva po dvoch vyhoreniach obce v roku 1838-1839 .Obec vytýčila širšie ulice a grunty. Stodoly(humná) posunuli do záhrad .

Po obrovských požiaroch v rokoch 1838-1839 postavili Lovčania po ľavej strane kostola drevené skladište, kde mali uložené nádoby, háky, rebríky i všetko ostatné, o čom sa dozvedeli, že môže pomôcť pri hasení požiaru.

Prvý písomný záznam o proti požiarnej opatrení v Lovči je 7.§ obecných stanov z roku 1873 (ONÚ-L) kde je reč o nočnej strážni , ktorá sa sprvu robila pískaním ,neskoršie trúbením na rohovej trúbe.V spomenutých obecných stanovách sú ešte nasledovné protipožiarne predpisy:

§22-pálenie plotov a šiancov v poli sa pod pokutou 1 zlatý zakazuje

§27-obecná mládež po noci so zapálenou cigaretou a fajkou sa túlať nesmie, od blúdenia po kôlnach a pajtách ako sa od šantovania po ulici sa zdržovať musí ináč, v čas dopadnutia pokuta 1 zlatý

§28-Konopí sušenie v peci je pod 50 grajciarov pokutou zakázané.

Vzniká organizované hasičstvo v obci so striekačkou .Tá je doložená v roku 1875 ako stará, preto ju obec dala opraviť. Bol to voz s kasňou, do ktorej sa krhlami vlievala voda. Hasič stál na kasni a krátkou prúdnicou síkal-hasil oheň, preto sa volá síkačka.

Prvý zaregistrovaný „Spolok fajermanský“ vznikol v roku 1888, kedy sa kúpila ďalšia hasičská striekačka, ktorá pri dobrej opatere slúžila až do roku 1953. Striekačka to bola šest'chlapová , dvojpiestová a stála 85 zlatých čo zodpovedalo cene jedného dobrého vola. a zachovala sa dodnes .

Prvým veliteľom bol podnotár Ferdinand Šteška a najmladším členom Tobiáš Švehlík Majno. Roku 1892 sa veliteľom stal Laurene Truben, po ňom František Pačok, bývalý žandár.

Po ňom bol veliteľom Pavol Kováč Janeje, Vladimír Olík a Jaroslav Valent. Poslední dvaja spolu s Jánom Trubonom sa o požiarne ctvo starali aktívne do roku 2001 a dodnes sú ochotní a nápomocní pomáhať mladšej generácie hasičov.

Hasičské skladište bolo v šope pred Mladých domom, od roku 1902 zas pri farskom múre a od roku 1946 je tomu Kultúrny dom pod javiskom. Fajermani (ako vtedy nazývali hasičov) cvičievali každú druhú nedeľu na Pažiti pri Ríšpánte. Zvolával ich trubač osobitnou znelkou pri cvičeniach a znelkou „ho-rí“ pri požiaroch, ktoré sprevádzalo bitie zvonov na kostolnej veži.A od roku 1950 sa takýmto oznamom používa miestny rozhlas.

V roku 1904 obec evidovala aj fajermánsky fond , ktorý bol uložený v obci a činil 40,54 korún .V roku 1909 bol zavedení Denník veľkolovčianskych hasičov , ktorý sa zachoval v notárskom archíve.

V roku 1910 vyplatila obec za fajermánske náradie až 485,20 korún zo svojej pokladne. V roku 1924 pri výstavbe Obecného domu pre všetky spolky ,Ohňohasičský zbor daroval na potrebný stavebný materiál 60Kč.

Roku 1925 obec prijala stanovy povinného ohňohasičského zboru. Veliteľom sa stal Ján Švehlík Majneje a bol ním takmer po celý život.

V roku 1925 ustanovila obec poradovú (postupnú) nočnú stráž- vždy z dvoch domácností dvaja muži a kižbier .

V organizácií DHZ došlo opäť k zmene na valnom zhromaždení dňa 17.novembra 1945 , pri čom bol pozmenený názov na Slovenský hasičský zväz. Napriek tomu sa aj naďalej užíval názov DHZ tak v úradnom styku, ako aj v bežnej reči.

Roku 1945 sa striekačka premiestnila pod javisko Kultúrneho domu.

V roku 1949 bolo v rozbere hospodárenia obce spomenutá hasičská dávka v sume 2683 Kčs a na hasičskú výstroj 8000 Kčs.

Od roku 1946 kižbier už nočnú stráž nevykonáva, iba každodenne zahlasuje rad radom dvoch strážcov , ktorí držia stráž v obci od večera do rána. Zároveň prijala obec „Stanovy povinného obecného ohňohasičského zboru“(muži od 20 do 40 rokoch povinne, alebo poplatok 10,-korún ročne).Od roku 1936 dňa 25.júla na ustanovujúcom valnom zhromaždení bol založený „Dobrovoľný hasičský zbor“, kde bol zrušený povinný hasičský zbor. Od roku 1951 to bol „Požiarny zbor v Lovči“.

1.3 Kultúrno-spoločenský život

O spoločenský život v obci sa starali predovšetkým hasiči. Pod vedením veliteľa hasičského mužstva sa organizovali rôzne procesie (sprievody), prednášky, bály , zábavy, ale ako udržiavateľ poriadku vystupovali pri rôznych slávnostných príležitostiach.

Prvý hasičský bál sa organizoval v roku 1953,na ktorý sa zabilo jedno teľa. Bál sa potom konal každoročne, i keď skromnejšie.

Organizovali aj Májové veselice, ktorých súčasťou bolo aj stávanie májov v dedine.

2.ORGANIZÁCIA POŽIARNEJ OCHRANY V ROKOCH 1950 – 2000

2.1 Roky 1950-1980

Vieme ,že členovia boli aktívni , trénovali hasičské útoky ale až tak bližšie písomné informácie vo veľkom nie sú zachované.

Prvú motorovú striekačku „osmičku“ zadovážila obec v roku 1953,keď bola vyradená 65 ročná ručná hasičská striekačka. Táto stará ručná striekačka bola po celý čas najspoľahlivejšou na celom okolí. Hasila a uhasila všetky vyskytujúce požiare v Lovči, ba mnoho požiarov aj v susedných obciach. Škoda, že všetky jej zásahy nie sú zaznamenané v požiarnej knihe. Vraj keby vtedy neboli požiarnici v Lovči aktívni a nechodili by na požiarne školenia , novú PS-8 by nedostali!

Zima 1953-1954 bola taká veľká ,že ľad v Hrone dosahoval miestami až jeden meter hrúbky. Bola obava , že v prípade povodne spôsobia ľady veľké škody , čo sa aj stalo. V marci 1954 pri náhlom odmäku a daždi sa voda Hrona vyliala ľady sa zdvihli, polámali a plávajúc dolu Hronom brali so sebou všetko čo im stálo v ceste. Len veľmi málo mostov im odolalo. Bol zničený aj most cez Hron na Kolčovanisku , ba aj mosty v Kríži a v Dolnej Ždani.

Na stanicu do Kríža sa potom takmer za mesiac chodilo autobusom dookola. Za tejto povodne bol ohrození aj Lovčiansky mlyn. Na poplach musela prísť pomoc z miestneho hasičského zboru. Pri ústí Lovčického potoka po celej šírke Hrona bol ľadový spor, v dôsledku čoho voda povyššie neho prudko stúpala. Hasiči napochytre zbili plť a na nej odvážali z mlyna ľudí i domáce zvieratá. Pomoc došla v poslednej chvíli.

V prvých marcových dňoch roku 1956 pri náhlom oteplení značne stúpala voda Hrona, v dôsledku čoho začali sa lámať ľady a valili sa dolu Hronom.V Opatovskom Hrone naproti lovčianskému mlynu sa ľady zastavili, vznikol tu obrovský ľadový spor , ktorý sa postupne rozširoval vždy vyššie a vyššie. Hneď na to voda z ľadmi zaplavila celé Lazy, Kolčovanisko i opatovské role Dlhé.

Nebezpečenstvo hrozilo najmä lovčianskému mlynu a súčasne bola obava , že voda odplaví množstvo pôdy z lúk a vážne poškodí brehy Hrona. Povyšie sporu bola opravdivá povodeň zatiaľ čo poniže sporu bolo takmer prázdne koryto. Spor bol tak pevný, že ľudia bez obáv zo zvedavosti prechádzali na druhú stranu Hrona. I späť po ľadových kryhách. Nikto zo žijúcich spor takýchto rozmerov nepamätá, môžeme dnes takmer z istotou konštatovať, že takáto situácia na Hrone posledných tristo rokov nebola.

Najprv uvažovali o odstránení ľadového sporu lovčiansky hasiči. Márne nemali na to prostriedky. Na druhý deň došli sem hasiči z Kremnice , ale ani tí nevykonali nič. Na tretí deň došiel ženijný oddiel vojska z Komárna , ktorému sa podarilo ľady pohnúť pomocou 6-kg proti tankových mín. Vo chvíli , keď pod Zámčokom vybuchla 24-kg štvornálož, nastal ohromný praskot a celý spor sa dal do pohybu.

V roku 1956 sa zamýšľaná stavba hasičského domu neuskutočnila , ale sa postavil drevený 20 metrový vysoký vysušovač hasičských hadíc za kultúrnym domom.

Okolo r.1970 bol hasičským strojníkom Ján Truben Sedliakeje. Potom bol dlhoročným strojníkom a predsedom PZ Vladimír Olík. Vtedy obec zadovážila výkonnejšiu motorovú striekačku „PS 12“.Od roku 1996 bolo na výročnej členskej schôdzi PZ len 6 prítomných členov. Na VČS 23.1.1998 pozvali 12 členov. Dúfajme, že sa PZ podarí zaktivizovať svoju činnosť.

2.2 Roky 1980 -1990

20.2.1981 v analýze materiálno-technického vybavenia verejných požiarnych zborov v okrese Žiar nad Hronom uviedla ZO Lovča takýto skutočný stav požiarna techniky. Požiarna technika PS-12 z roku 1970, hadica „B“- 8ks, hadica „C“ - 9kusov.

Časovom harmonograme konania výročných členských základných organizácií miestnych výborov zväzu Požiarna ochrana v roku 1983-1984 sme Lovča mali 18.12. resp. 17.12 schôdze, poverený bol Olík Vladimír.Za výročnú členskú schôdzu v Lovči v roku 1983 nás pochválil aj OV ZPO ZH , že po dlhšom zaostávajúcom období sa schôdza vykonala, poverený delegát OV ZPO ZH bol Tesák Ľudovít z Dolnej Trnávky.

V roku 1984 stav členov podľa výpisu DPO :

Muži: 28 členov ženy 10 členov

V roku 1985 sa konalo okrskové kolo preverky pripravenosti ZH okrsku na starom ihrisku u nás v Lovči. Táto súťaž čo vieme bola jediná ,ktorá bola uskutočnená u nás v 20.storočí.

V roku 1986 plnenie úlohy v rozvoji členskej základne a odberu časopisu „Požiarnik“ podľa záveru Slovenského zjazdu Zväzu požiarna ochrana pre stanovujú 5% organizovanosť k počtu obyvateľov toho 12% žien počtu členskej základne a 10% odberateľov časopisu „Požiarnik“.

Členská základňa mala :muži 27 členov a ženy 10.Spolu členskú základňu tvorilo 37 členov. Organizovanosť 4,3%. A časopisu Požiarnik sa odoberalo 2ks.

Na okresnú konferenciu zväzu PO v roku 1986 bol ako delegát z Lovče pán Olík Vladimír narodený 1954 ako predseda ZO vyslaný a bol aj vypísaný v dotazníku na Okresnej konferencii.Olík Vladimír vykonával podľa záznamov mestských miestneho výboru základných organizácií ZPO a ich predsedov v okrese Žiar nad Hronom v roku 1987 funkciu predsedu ZPO Lovča.

1986 stav členov podľa výpisu DPO:

Muži 27 členov a ženy 10 členov

1987 stav členov podľa výpisu DPO :

Muži 27 členov a ženy 10 členov

1988 stav členov podľa výpisu DPO:

Muži 32 členov a ženy 10 členov

1989 stav členov podľa výpisu DPO:

Muži 21 členov a ženy 7 členov

2.3 Roky 1990-2000

Štartovacie listiny 1990 kategória mužov Okresná súťaž sa konala v Trnavej Hore dňa 24.júna a Lovča si vylosovala štartovacie číslo 3.Výsledok požiarného útoku 64 s., štafeta 4x100 m im prvý pokus nevyšiel boli diskvalifikovaní a druhý pokus mali 84 s.

Výsledný čas spolu 148 sekúnd po ktorých sa umiestnili na 7 mieste z 10.

Na prvom mieste sa umiestnilo domáce mužstvo s časom spolu 119 sekúnd. Na tejto súťaži sa ZPO Lovča zúčastnili títo členovia:

Kabina Peter	1964
Bojo Milan	1959
Hlaváč Róbert	1972
Sedliak Ľudovít	1965
Nárožný Rudolf	1965
Truben Ľudovít	1962
Truben Dominik	1965
Hrmo Ľubomír	1966
Hrmo Jaroslav –veliteľ družstva	1965

Prihlášku do súťaže požiarnikom športe poslal Vladimír Olík.

Vyhodnotenie medzi okrskovej súťaže za rok 1991 v okrese ZH Okrsok č.2 Žiar nad Hronom:

1.Pitelová	195 bodov
2.Šašovské podhradie	180 bodov
.....	
11.Lovča	110 bodov
14.Lutila	30 bodov a to bolo posledné miesto

Na základnom školení veliteľov DPO, ktoré sa uskutočnilo 9.-10.10. 1991 za ZO Lovča sa zúčastnil veliteľ Truben Ľudovít a v testových otázkach dosiahol plný počet bodov. 1991 zloženie výboru : OV DPO z Lovči takéto:

Valent Jaroslav – predseda

Truben Ľudovít – veliteľ

Za náš verejný dobrovoľný požiarny zbor sa zúčastnili na nasledovných školení:

-strojník DPO Stanislav Hrmo

-veliteľ DPO a preventivár DPO Pavol Kajanovič

1992 sa konalo obvodové kolo v Slaskej, družstvo Lovče sa zúčastnilo so štartovným číslom 16.

Požiarny útok vykonali za 77,5 sekundy. Štafetu 4x100m cez prekážky 69 sekúnd .

Na tejto súťaži sa zúčastnili títo členovia DPO Lovča:

Daniel Podskalecký	1962
Pavol Kajanovič	1965
Dušan Hrmo	
Jaroslav Hrmo	1965
Stanislav Dekýš	1973
Róbert Hlaváč	1972
Peter Kabina	1964
Ľudovít Sedliak	1965
Igor Podskalecký	1964
Ľudovít Truben- veliteľ	

17.11.1994 bol na základnom zaškolení referentov prevencie Stanislav Dekýš .

V tomto roku sa zaviedol nový systém na previerkach pripravenosti tzv. rozhodzovačka ,ale na tejto súťaži sa nezúčastnili a ani na žiadnych iných súťažiach v tomto roku.

1995 sa konala súťaž v Kosoríne DPO Lovča ich v požiarnom útoku diskvalifikovali a štafetu mali za 109 sekúnd.

1996 zloženie výboru sa poslalo na OV DPO z Lovči takéto:

Valent Jaroslav – predseda

Truben Ľudovít – veliteľ

Sa zúčastnili súťaže v Slaskej , na ktorej im nevyšiel požiarny útok pre technickú chybu s benzínom , za čo mali diskvalifikáciu na previerke.

3. HASIČSTVO V 21. STOROČÍ

3.1 Obnovenie hasičstva v Lovči na začiatku 21.storočia

V rokoch 1996-1999 sa vytratilo poslanstvo svätého Floriána patróna hasičov. V obci upadlo hasičstvo a mládež nemala záujem o jeho rozvíjanie.

V roku 2001 bol iniciátorom znovu založenia vtedajší starosta Pavol Truben , ktorý oslovil vtedajšiu mládež, či by mali záujem rozbehnúť hasičský šport .

Takto vzniklo mladé družstvo s priemerným vekom 18 rokov. Títo chlapci sa však zodpovedne pričínili o jeho rozvoj. Hasičský zbor sa rozbehol pod vedením veliteľa Jozefa Hudeca .

Postupne rozšírili inventár hasičskej zbrojnice, spojzdniili dve PS-12, pozvárali tréningovú kaďu. Z vlastných peňazí kúpili škodu 1203, ktorá uľahčuje prepravu hasičskej výzbroje na ihrisko, kde trénujú. DHZ každý rok realizuje brigády na zveľadenie obce.

3.2 Pôsobenie hasičov v rokoch 2001-2004

V roku 2001 členská základňa bola DHZ Lovča 10 mužov v tomto roku sa zúčastnili len jednej súťaži a to v previerke pripravenosti v Dolnej Trnávke:

1980 Jozef Hudec- podpredseda veliteľ

1983 Martin Valent- strojník

1981 Ondrej Bahno- predseda

1978 Marián Kemiač- tajomník

1984 Vladimír Olík ml.- organizačný referent

1978 Jozef Hanus

1977 Jaroslav Kováč- preventívár

1982 Peter Kováč ml . -revízor

1983 Peter Sedliak- referent mládeže

1983 Michal Bien- mater. technický referent

Výsledky sa začali prejavovať v roku 2004, keď sme získali 4.miesto na okresnom kole previerky pripravenosti a 2.miesto na súťaži o pohár Hlinického mikroregiónu , o čo sa hlavne postarali v oblasti zlepšenia techniky Peter Lukač a Michal Lieskovec.

10.1.2004 na výročnom valnom zhromaždení DHZ Lovča dostal za 30 ročnú vernosť medailu Vladimír Olík a za 20-ročnú vernosť Jaroslav Valent. V tomto roku bola zverejnená aj kresba v časopise „Požiarník“, ktorú kreslil Peter Hudec v tom čase mal len 9 rokov a bol veľkým obdivovateľom hasičského mužstva.

Dokonca v tomto roku sme si zostavili detské mužstvo , s ktorými sme nacvičili dva útoky, ktoré deti predviedli na oslavách MDD, ktorú organizoval hasičský zbor a predviedli sme aj starú ručnú striekačku.

V novembri Jozef Hudec zaregistroval DHZ Lovča ako samostatnú organizáciu s vlastným IČOm 001774745102

3.3 Aktivity v roku 2005-2007

Tento rok to bola stavba kríža na kopci Stráň neďaleko Lovče. Kríž meria 9,5m a nadväzuje na tradíciu, podľa ktorej už na tomto kopci kríž stál, ale bol zničený počas II. svetovej vojny .

Dňa 30.7.2005 členovia DHZ organizovali po 20 –tych rokoch súťaž hasičských družstiev .

Súťaž mala názov O putovný pohár starostov mikroregiónu Hlinické Pohronie .Pozvanie na ňu prijali Okresný veliteľ OV DPO Vladimír Slezák, predseda OV DPO ZH Jozef Perina , riaditeľka Mária Putišová , členovia výcvikového štábu Jozef Putiš , Lubomír Magula a poslanec Banskobystrického samosprávneho kraja Pavol Truben predseda komisie športu.

Hlavnou disciplínou bol požiarny útok , pripravené však boli aj súťaže pre veliteľov družstiev a pre starostov obcí mikroregiónu Hlinické Pohronie.

Putovný pohár vyhralo domáce družstvo Lovča. Veľký obdiv patrilo ženskému hasičskému družstvu Dolnej Trnávky , ktoré sa umiestnili na 2.mieste, na treťom mieste skončilo družstvo mužov z Dolnej Trnávky.

Po ukončení súťaže nasledovala diskotéka , ktorú pripravil miestny pán farár Jozef Poláček. O skvelú zábavu sa postaralo družstvo z Podhoria, ktorého členovia sú zároveň členmi tamajšieho folklórneho súboru. V nočných hodinách mohli družstvá predviesť nočný požiarny útok hoci výsledky tejto disciplíny už neboli hodnotené, mala táto časť súťaže veľký ohlas u divákov.

Predseda OV DPO vo svojom príhovore ocenil prácu tunajších dobrovoľných hasičov za vykonanie takýchto súťaží, pretože každá súťaž splňa tréningové cvičenie DHZ a OHZ. V tomto roku hasiči zorganizovali obnovenie informačného stĺpu v obci. Nahradil sa tak starý práchnivý kmeň ,ktorý už svojmu poslaniu dosluhoval. Nový informačný stĺp pozostáva z mohutného prírodného borovicového kmeňa, z okrasnej striešky a z informačných tabuliek. Na tabuľkách sú názvy významných okolitých zaujímavostí, ako aj názvy a vzdialenosti prilahlých dedín a miest od Lovče.

Myšlienka obnovy informačného stĺpu vznikla v lovčianskom Dobrovoľnom hasičskom zbore (za touto myšlienkou stál predseda DHZ Ondrej Bahno), ktorý projekt aj zrealizoval, organizoval vďaka entuziazmu svojich členov. Všetky práce vykonali hasiči vo svojom voľnom čase .Týmto vznikla v blízkom okolí nová dominanta, ktorá nielenže priťahuje pozornosť okoloidúcich , ale aj zviditeľnila činnosť a schopnosti tunajších hasičov. Hoci vekový priemer celého hasičského družstva je len 20 rokov práce vo všetkých fázach boli organizačne i technicky zvládnuté na vysokej úrovni.

V tomto roku sa aj podarilo získať dotáciu z Vyššieho územného celku Banská Bystrica v hodnote 25,-tis korún.

V roku 2006 sme získali pekné 2.miesto na okresnom kole PP DHZ.A 3.miesto v pohárovej súťaže vo Svätom Antone.

Dňa 23.6.2006 na obecnom úrade sa vyhlásil požiarny poplach o 15:18.

O 15:22 sa v hasični zišli 8 členovia DHZ a o 15:26 už striekala voda pri Hrone. Vyskúšali sme si či by sme boli schopní zasiahnuť aj pri nečakanom požiari. Myslím si,že sme sa zmobilizovali za dost' krátky čas.A boli by sme nápomocní pri hasení.

V roku 2007 sa konala hasičská súťaž v Hronskej Dúbrave o pohár starostu obce. Starosta očakával väčšiu účasť, ale nakoniec sa zúčastnilo 6 mužstiev. Jedinou súťažnou disciplínou bol hasičský útok .O víťazoch rozhodovala nielen rýchlosť, ale aj zohratosť a spolupráca členov jednotlivých mužstiev . V dvoch kolách sa stretli tímy do 35 rokov a nad 35 rokov .Dá sa povedať , že hasičskému športu sa venujú ľudia viacerých vekových kategórii , niektorí sú už takpovediac veteráni .Medzi súťažnými kolami boli návštevníci svedkami ukážky práce profesionálnych hasičov zo Žiaru nad Hronom , ktorí predviedli najmodernejšiu techniku. Víťazným družstvom v kategórií do 35 rokov sa stala Lovča a v kategórií nad 35 rokov Kremnica.

3.4 Vznik ženského hasičského družstva DHZ Lovča

Ženské hasičské družstvo vzniklo na podnet mužského družstva. Obrátili sa na nás s otázkou, či máme záujem vytvoriť svoje vlastné ženské družstvo. Zo začiatku však vznikol problém z nízkym počtom záujemkýň, preto sme museli hľadať osoby so záujmom pre vznik nového hasičského družstva. Po ťažkom hľadaní sa predsa len zložilo ženské hasičské družstvo s ôsmymi dobrovoľníkmi.

Prvý tréning sa uskutočnil 18.7.2006 na začiatku im bolo vysvetlené názvy jednotlivých častí, používaných pri hasičských útokov a aj ich účel. Potom sa rozdelili do jednotlivých postov. Ich začiatky boli veľmi ťažké, možno z časti aj preto, lebo sa zúčastnili rozhadzovačky. Prvý rok sa nezúčastnili žiadnej súťaže, ale v nasledujúcom roku 2007 sa im podarilo dosahovať vynikajúce výsledky.

Sezóna tréningov začala už v apríly nastala však zmena v pravidlách na tzv. "hurá systém". Pomaly sa dostávali do kondícií, keďže sa blížila ich prvá súťaž, na ktorú sa bolo potrebné dôkladne pripraviť. Striedali si tréningové útoky a štafety. Prvá súťaž sa konala v Hliníku nad Hronom, v ktorom nastali menšie komplikácie, ale nakoniec skončili na peknom druhom mieste. Ďalšia súťaž nasledovala v Horných Hámroch, kde sa opäť umiestnili na druhom mieste v jednej kategórii s mužmi.

Na ďalšej súťaži vo Svätom Anténe sa však behala „rozhadzovača“, na ich milé prekvapenie sa umiestnili na prvom mieste. Prekonali tak minuloročné víťazné družstvo Kremnica.

O týždeň na súťaži vo Vlkanovej ich však postretla menšia smola po nevydarenom útoku, v ktorom sa im na prvý krát nepodarilo nasat' vodu a preto skončili na treťom mieste.

Mierne sklamané sa pripravovali na veľmi ťažkú súťaž v Brehoch, ktorá sa konala k výročiu storočnice Dobrovoľného hasičského zboru v Brehoch. Kde sa konal už 17.ročník požiarnej súťaže Memoriál Karola Maňušku.

Tento krát sa zúčastnilo 38 súťažiacich družstiev, z toho 26 mužských a 12 ženských. Medzi nimi boli aj dve mužstvá z Čiech., konkrétne z Třebčína muži aj ženy.

Sedemnásti ročník dokonale preveril schopnosti každého súťažiaceho. Celý deň totiž lialo ako z krhly, futbalové ihrisko sa hneď premenilo na jedno veľké močarisko.

Úlohou súťažiacich bolo zrealizovať útok čo v najkratšom čase. Doňho sa zarátavalo vytvorenie sacieho a dopravného vedenia, ktoré museli natiahnuť cez prekážku vo vzdialenosti 30 metrov. Po prekonaní prekážky a následnom rozdelení útočných prúdov museli vybehnúť kopec, kde boli umiestnené nástrekové terče. Útok bol ukončený po nastriekaní 10 litrov vody do terča vzdialeného 5 metrov od nástrekovej čiary. Všetky družstvá mali dva pokusy, do hodnotenia sa započítaval lepší čas. Stačil však prešľap na nástrekovej čiare, či nenasatie vody do čerpadla do 60 sekúnd od štartu, aby bolo družstvo diskvalifikované.

Najlepší čas a tým aj víťazný a putovný pohár získali hasiči z Kopaníc A, ktorý celý požiarny útok zdolali za 23,67 s. na 2.mieste Sľažany a 3.miestu s časom 26,57 s. sa potešili muži z Viesky nad Žitavou.

V rovnakej disciplíne a v rovnakých podmienkach súťažili ženské družstvá z nich sa najlepšie darilo hasičkám z Lovče s časom 35,82 s. Nad ich očakávanie na úctihodnom prvom mieste. Starosta Juraj Tencer po prvýkrát odovzdal aj ženskému družstvu putovný pohár. Ako druhé skončili ženy z Kopaníc s časom 36,40 s. a 3. miesto získali hasičky z Drážoviec s časom 41,18 s. Aj napriek upršanému počasiu sme si všetci vychutnávali skvelý športovo-požiarny zážitok.

Nasledovala už predposledná súťaž na Podhorí, kde sa behali kombinované útoky "Hurá systém" – „rozhadzovačka“. V tejto súťaži sa taktiež milo prekvapili , pretože sa nakoniec umiestnili na prvom mieste.

Ich očakávanie sa však nepodarilo naplniť na poslednej súťaži v Štefútove , kde sa po neúspešnom útoku umiestnili na druhom mieste. Takto vyzerala ich prvá súťažná sezóna v roku 2007. Tak dúfajme, že v nasledujúcej sezóne budú ešte lepšie a budú naďalej skvelo reprezentovať našu obec.

Členky Hasičského družstva sú takisto nápomocné pri spoločensko-kultúrnom dianí v obci , ktoré vykonávajú spolu z mužským kolektívom.

Členkami hasičského družstva sú :

1990 Michaela Doláková
1990 Martina Nárožná
1987 Zuzana Lieskovcová -veliteľka ženského družstva
1991 Anežka Trubenová -organizačná referentka
1991 Beáta Bahnová -pokladník
1991 Ivana Kabinová
1986 Jana Hrmová
1990 Mária Štrbová
1987 Terézia Nárožná -podpredseda
1995 Michaela Kováčová

2008 členská základňa bola DHZ Lovča 32 mužov a 10 žien a dúfajme , že budú nadväzovať na úspešné predošlé aktivity po roku 2001 vo všetkých oblastiach čo sa týka verejno-prospešnosti pre dedinu a reprezentácie na hasičských súťažiach.

V tomto roku sa odovzdávala aj medaila za 20- ročnú vernosť Rudolfovi Nárožnému.

Družstvo mužov tvoria títo aktívni členovia:

1980 Jozef Hudec -tajomník , štatutárny zástupca
1981 Peter Lukáč -veliteľ, podpredseda
1981 Ondrej Bahno -štatutárny zástupca
1984 Juraj Bahno
1985 Michal Lieskovec -strojník
1983 Ing.Martin Valent -predseda
1989 Adam Bahno -kronikár
1984 Ing.Vladimír Olík ml. -pokladník
1978 Marián Kemiač -organizačný referent
1988 Ľubomír Hačík -referent pre mládež
1987 Michal Košta -podpredseda
1986 Ján Golha
1989 Radoslav Hačík
1987 Martin Hrmo
1984 Viktor Hričák
1981 Radoslav Kabina
1986 Martin Trnka

Tak isto nemôžeme zabudnúť na starších hasičov , čo už pred nami boli aktívni a táto aktivita im pretrvala dodnes a to sú Jaroslav Valent , Vladimír Olík st. , Rudolf Nárožný , Daniel Podskalecký .

V obci funguje Obecný hasičský zbor , ktorí je dopĺňaný členmi z Dhz Lovča v tomto zložení, na základe poverenia Obecného zastupiteľstva :

Jozef Hudec -preventivár

Michal Lieskovec - veliteľ

Peter Lukáč -člen

Ing. Martin Valent - člen

4. ZÁVER

Na záver chcem poďakovať všetkým, ale som aj nesmierne rád, že som dokázal zhrnúť všetok dostupný písomný materiál o zmienke hasičstva v Lovči.

Myslím, že touto prácou som dal ďalší posun hasičstva vpred tým ,že som zhrnul dôležité fakty do jedného celku, keďže to doteraz nikto nespravil. Vybavovanie papierov a najmä študovanie spisov mi zobralo nesmierne veľa osobného času, keďže som čítal zápisy a kroniky našej obce a spisy na Okresnom výbore v Žiari nad Hronom.

Musím povedať, že o Lovčianskom hasičstve je veľa písomných zmienok, čo ma ako zapisovateľa veľmi potešilo, lebo písať z mála sa ťažko dá.

Som nesmierne rád, že sa mi niečo také podarilo a niečo sa zanechalo z našej histórie, za čo všetkým členom bývalým aj terajším patrí vrelá vďaka, že sa zapísali svojimi aktivitami do našej hasičskej histórii obce.

Obec naša rodná, to je naše srdce, naša radosť, naša útecha v slabých chvíľach. Pociťujem to najmä v tomto období, keď je veľa mojich známych v zahraničí a keď sa vracajú domov, vždy počúvam, že domov sa vracajú s radosťou ,ved' tu prežili svoje najkrajšie obdobie života -svoje bezstarostné detstvo a aj dni mladosti , možno aj na hasičských akciách.

Aj to je naša úloha, spájať ľudí na spoločenských akciách v prospech dediny a s podporou Obecného úradu, bez ktorého to samozrejme nejde.

A po 8.rokoch hasičiny pociťujem určité zahriatie v srdci, ale aj únavu. Vyvrcholením je táto história, ktorú som mal v hlave už päť rokov.

Hlavne som sa potešil, že roku 2008 malo hasičstvo v našej obci jubilejné výročie. Usporiadali sme veľké oslavy pri príležitosti 120-teho výročia vzniku DHZ Lovča, ktoré sa konali 28.júna 2008.

Chcem sa hlavne poďakovať Obecnému úradu – jeho starostom , poslancom, členom terajšieho družstva ,bývalým členom , ľuďom z okolia, ktorí napomáhajú k rozvoju hasičstva v dedine a hlavne mojej manželke Daniele , ktorá mi dopomohla k prvému prepisovaniu tejto histórie.

A na záver čo dodať-radosti a pokoja v hasičstve terajším a budúcim členom praje tajomník a štatutárny zástupca DHZ Lovča Jozef Hudec.

5. POUŽITÁ LITERATÚRA

Archív Obecného úradu a DHZ Lovča
Jozef Košta –Lovča a zámok Šúšol
Dr. Vít Hrmo –Lovča včera a dnes
Archív DPO SR OV Žiar nad Hronom